

Издава три пати седмично
в неделният среден
воттаж.

АБОНАМЕНТА Е:
Годишно 150 лв., Полуго-
дишно 80 лв., 3-месечно 45 лв.

Абонаментът изпраща се
всичко 1-но число отъ ме-
сяца. — Винаги предплатно.

ТЪРГОВСКО-ПРОМИШЛЕНА ЗАЩИТА

Вѣстникъ за търговска и индустриална защита и информация.

Редакторъ - издателъ: П. Д. Драгулевъ.

Телефонъ № 231.

Ценитъ за обявитъ е:
За ед. сантиметр 2-50
лв. за годишен, обичайни,
невролози 1-50 лв. за едно
публикуване; баланси, ре-
зюми, апаратури и пр. отъ
които по 1-50 лева; ре-
гистрация на търговски и
индустриални знаци 10 лв.

Всяко ко-... до
вестника се изпраща до
"Търгов.-Промислен. За-
щита", Варна, "Вестникъ" № 8.

ВЪЛГАРСКА ГЕНЕРАЛНА БАНКА

Акционерно Дружество основано въ 1906 год.

отъ

Banque de Paris et des Pays-Bas, Paris,
Banque Commerciale Hongroise de Pest, Budapest,
Allgemeine Oesterr. Boden-Credit-Anstalt, Vienne.

Капиталъ напълно внесенъ лв. зл. 50,000,000.

Централа СОФИЯ

КЛОНОВЕ: Варна, Бургасъ, Пловдивъ, Русе и Ломъ

КОРЕСПОНДЕНТИ ВЪ ВСИЧКИ ГРАДОВЕ ВЪ ВЪЛГАРИЯ И ЧУЖВИНА.

ИЗВЪРШВА ВСЪКАКВИ БАНКОВИ ОПЕРАЦИИ.

Приема **ВЛОГОВЕ** по сметка и спестовни книжки.

СКОНТИРА търговски полици.

Прави **АВАНСИ** срещу депозитъ на **СТОКИ**.

Извършва преводи за всички по-големи градове въ България и странство.

Телегр. адресъ: Генералбанкъ.

Телефонъ Варна № 88.

ПРОЙЧЕВЪ & ШОТОВЪ

автоматична валсова мелница.

постояненъ складъ на брашна и отпадаци, сжщо и на захаръ

ВАРНА - мелница ДЕВНЯ.

Телеграфически адресъ: ШОТОВЪ - Варна. Телефонъ № 129. 1-3

Акционерна Банка „НАПРЕДЪКЪ“

ЦЕНТРАЛА: Плевенъ. Клонове: София, Варна и Червентъ-Брегъ.

Тел. № 22,

Тел. № 436, Тел. 106,

Тел. № 9.

ИЗВЪРШВА всички банкови операции.

Приема влогове срочни и безсрочни, както и по спестовни книжки при най-износни условия.

Извършва на комисионни начала покупко-продажби на всички видове зърнени храни на борсата въ Варна.

България не е Патагония!

Казахъ ни, че късата на-
ша белѣжка за постѣжката на
дружеството на италианскитѣ
параходи, принадлежащи на
Италианския търговски съ-
юзъ въ Милано, носещи име-
то Societa Italiana Servizi Ma-
ritimi Sitar е раздвижила нѣ-
кои официални лица и мѣста,
за да се осведомятъ какъ стои
работата. Нѣкои отъ раздви-
женитѣ дори търпени и въз-
маша, отъ тукъ-отъ тамъ наши
бросове да изпратятъ до извест-

ни мѣста въ Италия за да бѣ-
датъ документирани въ допо-
нитѣ си за тоя случай на не-
устойка и недоброегвестностъ
къмъ интереситѣ на варнен-
скитѣ български търговци отъ
страна на едно дружество, ко-
ето редъ години вече събира
отъ българскитѣ пристанища
богата рента за своитѣ па-
раходи.

Не знаеме и не ни инте-
ресува да знаеме какви сѣ
наморенията на тия, които се

сѣ раздвижили, нито ни ин-
тересувагъ резултатитѣ отъ
тѣхната служба. А пъкъ и
ние, мимоходомъ, само споме-
нахме за направеното отъ
„Сервизи Маритими“ — въ
подробности не вѣдахме, за-
щото обещахме да се повър-
немъ.

Днесъ правимъ това — по-
върщаме се да дадемъ едно
осветление на въпроса и да
заповнаемъ нашите читатели
за незначителното правота и
пренебреженето на интере-
ситѣ на българскитѣ търгов-
ци отъ страна на едно д-во

на една вѣсоина държава,
дружество, което смѣта Въл-
гария, по всѣки вѣронтностъ,
за Патагония.

Тоя въпросъ стои така:

Въ разгара на кампанията
сѣ зърнени храни, въ пазара
на навлата се появи една
тенденция на повишение, ко-
ето застрашаваше търговцитѣ
отъ ненамврание тонажъ за
складаранитѣ си храни, които,
съобразно сѣ склученитѣ имъ
въ странство контракта за
срочни доставки, требаше да
се подреждатъ и транспор-
тиратъ.

За да бѣдатъ сигурни въ
предстоящото транспортиране
на продаденитѣ вече въ стран-
ство храни, нѣкои отъ пред-
видливитѣ варненски експор-
тери се възползуваха отъ мо-
ментитѣ да вливатъ въ пре-
говори сѣ Дво „Сервизи Мар-
итими“, то въ известни сро-
кове да имъ даде нуждни
тонажъ. Преговоритѣ се свър-
шиха сѣ склучването на до-
говоръ — както обикновенно
сѣ правили — за доставката
на тонажа за точно опредѣ-
лени количества храни, които
подлежаха на натоварване отъ
варненското пристанище и
транспортирането за мѣсто-
назначението имъ.

Тѣ сигуренъ тонажа, за
търговцитѣ оставаше да за-
сиятъ покупкитѣ си и свое-
врѣменно да приготвятъ дѣ-
литѣ количества, за които бѣ-
ха склучили въ странство
контракта и да бѣдатъ точни
не само въ доставкитѣ си въ
странство, но и въ товаренето
на параходитѣ.

Обаче, като настѣпи врѣ-
мето, когато трѣбваше пара-
ходитѣ да бѣдатъ на варнен-
ското пристанище, д ството
безъ да държи сметка за вре-
дитѣ и загубитѣ, на които
валага българскитѣ търговци
и безъ да склучи своитѣ пре-
стижъ и търговско име, на
отрѣвъ, отказа да изпрати
параходи и напълни ангажи-
ментитѣ си. Българскитѣ тър-
говци, въ невъзможностъ ина-
че да угосятъ на задължения-
та си за продаденитѣ си въ
странство храни, потърсиха
отъ другаде да се снабдятъ
сѣ нужния тонажъ. Но тъй-
мо това не бѣ възможно да
се намѣри, защото навлата се
издигнаха баскословно висо-
ко, а и, по липса на възгла-
ща, и вселдетвие продажда-
ващата английска стачка, то-
нажа бѣ намаленъ до край-
нитѣ предѣли и не можеше
да се намѣри.

Отъ друга страна и Въл-
гарското параходно д-ство осе-
ждаво отъ транспортни пара-
ходи, а и алично до невѣро-
ятни размѣри за голѣми пе-
чалби, се лави като още по-
гѣмъ тормозъ за зърнената
ни търговия. Търговцитѣ, се-

тествено, отъ тона се изло-
жиха на неопосипи загуби;
търговията автоматично ваку-
ца и отслабна; търговцитѣ се
отдрѣпиха отъ купуването на
храни. И така не само тър-
говцитѣ контрагенти сѣ „Сер-
визи Маритими“ понесоха
тежки загуби — понесоха за-
губи и всички други търгов-
ци, които си наложиха въз-
държане отъ покупки, които
сжщо, обаче, не можеха да
располагатъ сѣ тонажъ отъ
друга страна, а повесѣха за-
губи и производителитѣ, кон-
то получиха действителнитѣ
цени на производствата си.

И това всичкото, защото
едно д во на една вѣсоина
държава и тогава, когато пра-
ви търговия може да смѣта
малката България за Патаго-
ния, а търговцитѣ ѣ за без-
правни и да ги третира по
единъ начинъ некрасивъ отъ
гледна точка на търговското
право, а не честенъ и за са-
мото добро име и на д-вото.

Но България е правова
държава, въ нея има законъ,
редъ и правосудие. Тя има
право да претендира отъ всѣ-
кого, да ѣ третира сѣ нуж-
ното уважение и така да се
отнася къмъ нейния вътре-
шенъ правовъ редъ, къмъ за-
конитѣ ѣ, къмъ правосудие-
то ѣ; има право да претенди-
ра да се третиратъ сѣ сж-
щото уважение и зачитание
интереситѣ ѣ на нейнитѣ тър-
говци, повтаряме, защото тѣ
не е Патагония.

Но случаятъ е такъвъ, че
българското правителство
треба да влезе въ ролята си
то трѣбва енергично да про-
тестира за постѣжката на
Дво „Сервизи Маритими“ и
да напоска по надежния
редъ българскитѣ, овердени
отъ постѣжката му, търговци
да бѣдатъ до воира обеввре-
дени.

Но не само това. Преде-
дентитѣ въ практиката на на-
шата морска търговия не сѣ
само единъ и два. Предеден-
та сѣ „Сервизи Маритими“
не е първиятъ и последниятѣ,
който, вселдетвие недобро
отнасяне къмъ интереситѣ на
българскитѣ търговци отъ
страна на чуждитѣ параход-
ни дружества, оцетява въл-
гарската търговия. Има пре-
деденти много и разнообраз-
ни. Вългарското правителство,
врѣме е вече, да си вземе
белѣжка и по законодателенъ
редъ да направи невъзможни
за въ бѣдаце всички щетни
и сѣзващи търговията ни
производи отъ страна на раз-
нитѣ параходни д-ва. Специ-
лично за „Сервизи Маритими“
васлужава да се препорѣча на
българскитѣ търговци да се
отнасятъ сѣ предпазване въ
бѣдацитѣ си отношения сѣ
него. Или, като се вземе бе-

БЪЛГАРСКА БАНКА

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ 30,000,000 лева пълно внесени.

Резерви 2,000,000 лева.

Централа СОФИЯ.

Клонове:

ВАРНА, ПЛОВДИВЪ, РУСЕ, СЛИВЕНЪ

Телеграфически адресъ: ПРОМИШЛЕНБАНКЪ

Извършва всички банкови операции въ България и странство.

длъжка отъ поведенето му при тия случаи, да се извика въвекога, когато то се явява въ българскитѣ протекции, да гарантира интереситѣ на българскитѣ търговци, отъ които има работа — то да проявява дължимата почтенностъ и акоритностъ въ изпълнението на всички ангажименти, които поема въ България.

Същевременно, обаче, правителството е необходимо нужно е да дръпне ухото и на Българ. Парламентно Дво, да не проявява инстинктитѣ на ачностъ, по примѣра на чуждитѣ два, и въ моменти на затруднения на българскитѣ експортери да иска да имъ съмърва кожитѣ отъ гърба.

Какво е това подхвъркване отъ 12 на 16, а веднага, следъ туй и отъ 16 на 20 — 22 шиллинга явло? W.

ПРЕСКЪРЪНО!

Комунистичнѣтѣ, пъкъ и земледѣлцитѣ внаяха до каде се простира постоянството и каква е войниствеността на нареченитѣ буржуазни съсловия и шиканараха ги, и преследваха ги, и мачкаха ги, както щѣха и колкото можеха. По едно време земледѣлцитѣ разбраха, че отъ морални изтезания и крайности, до които прибѣгваха въ преследването и мачкането на мелничаритѣ, могатъ да преминатъ къмъ засвоиването и на имотитѣ имъ. Положението на мелничаритѣ бѣ станало много критическо. Съ своитѣ слабѣ и безпомощнитѣ гласѣ, ние тогана не бѣхме въ състояние да имъ помогнемъ въ нищо друго, освенъ да подкрепимъ и укоражимъ идеята имъ за по-близко единение, по крѣпко сдружаване и по здраво сплотяване въ една съюзна организация, която бойко да се валони за овариването на правата имъ и, до колкото може, да се спасява отъ посегателствата надъ мелничитѣ имъ и състоянието имъ.

Начело на Иор. Ивановъ, Петъръ х. Петровъ, Д. Шишковъ и други смели и именити въ мелничарското съсловие личности, съюза се сглобя и откри борба умна, тактична и, въ резултатъ овъичана съ успѣхъ. Всички мелничари намѣриха подслонъ въ него и ни единъ отъ тѣхъ не пострада. Въ страхътѣ си отъ дружбашката, възхиновявана отъ крайнитѣ елементи, напасть, подслонитѣ бѣха се циментирали съ съюза и бѣха станали като колоче здрави негови привърженици. И всички даваха — мило за драго жертвуваха. Даже повнатиятъ х. Андоновъ Илиевъ бѣше станалъ послушенъ, дисциплиниранъ, пожертвувателенъ и

ревнивъ неговъ членъ до толкова, че никой не вървеше, че той ще се откаже никога отъ съюза.

Така пламенно готови се покаваха мелничаритѣ да жертвуваха и за нашата морална и материална подкрепа, да стоимъ на позицитѣ въ борбата срещу враговетѣ, които стрѣвно точеха въди да имъ отнематъ мелничитѣ. Самъ Иор. Ивановъ, Д. Шишковъ и врѣмения секретаръ г. Д-ръ Г. Тошевъ ни връчи единъ списъкъ отъ около 420 души мелничари абонати на вестника ни. Съ това насърчение удвоихме енергията и рисковетѣ си. Писахме и се борихме съ всичкитѣ си сили. Вестника ни вървѣ и се получаваше почти цѣла година отъ тия 420 абонати. Много отъ тѣхъ, когато по една или друга причина не получаваха нѣкой отъ следващитѣ броеве, правяха ни строги белѣжки и ние се стараехме да бждемъ точни и акуратни въ изпращането на вестника. Добре, ама опасността ослабна и следъ врѣме мина. Веѣко отъ вѣщата като че почна да идва на мѣстото си. Отъ вестникъ и отъ ващата вече нѣмаше нужда (а нека споменемъ, че отъ „Търговски Фаръ“, за ващата на мелничаритѣ, ние измемъ вестника си съ днешното му име и това по врѣмичното желание на Ионъва и Шишкова) и вестника по брой, по два почна да се връща отъ тия наши абонати съ белѣжки: „не желаемъ получаването му“, а годината за повечето отъ тѣхъ бѣ склучила. Помолехме мнозина отъ тѣхъ лично и съ имена да ни запалятъ поне за теклото врѣме. Отговори ни се: „Не сме ви искали вестника. Който ни е абониралъ да плаща“. Ние останехме само съ около десетина отъ тия абонати, а за другитѣ тѣхни другари понесехме една материална загуба отъ около 34 хиляди лева. И спечелихме умъ — да не пращаме вестникъ никому, ако не е поръчанъ направо отъ абоната. Но вадно съ това, ние никакъ не се подвоумихме да помислимъ, че тия и много други тѣхни кафадари ще постъпятъ така и спрямо съюза си. Тѣ сѣ послушни, дисциплинирани и щедрни „до като мншатъ моста“, до като съществува страха, следъ това казватъ „нѣма го майстора“.

Това, което помислихме преди 3 и повече години явлѣе точно и врѣно:

Въ статията „Делътъ ни къмъ съюза“, в. „Мелничаръ“, казва дословно:

„Между тона, съюза е въ плачевно положение. Една шепка мелничари пропити отъ дългътъ да правятъ жертви за професионалната си организация, губятъ врѣме, средства и енергия въ една безкористна служба на тона общо дѣло и го крепятъ — тѣ внаятъ какъ! — на повърхността. Какво се дава на ереца отъ мелничар-

ското съсловие на тона общо негово дѣло? — 520,000 лв. не добори отъ членски взноски и абонаменти! . . .“

Мухтаджинитѣ мелничари, които ние бихме нарекли голѣми готовановци — щедрѣ само когато иматъ връъ — не постъпиха тѣй само съ насъ. Тѣй постъпватъ и съ своитѣ колеги, съ еснафа си безъ да размисляватъ, че нощитѣ сѣ брѣмни, че обстоителствата и събитията могатъ неочаквано нѣкакъ да наложатъ на съюза една нова борба, една нова зацита на общитѣ интереси и чѣтия, които днесъ „губятъ врѣме, средства и енергия“, тоя денъ, въ тоя моментъ, когато се наложи новата борба, не ще иматъ коражъ и упование на колежитѣ си да се турятъ начело на нея.

Врѣно е, има едно малцинство отъ мелничаритѣ, което заслужава адмирацията на всѣкиго, и то е тона, което е като насъ угорченото; но има единъ възмъченикъ къмъ чуждото право и потъ, които тѣй сѣ встрѣстени въ своитѣ интереси, че за чуждитѣ и пара не даватъ. Тѣ сѣ въ състояние да рекътъ на своитѣ колеги: „който ви е каралъ да правите съюзъ и да издавате вестникъ, да ви плати. Намъ съюзъ и вестникъ не ни трябва!“

Прескърѣно! Прескърѣно!

Бѣхме написали горното, когато ни пристигна новиятъ брой отъ 5 тога на в. „Мелничаръ“, въ който подъ надсловъ „Важни известия“, е поднесено на читателитѣ мелничари предпреждението въ 4 пункта, че ще се отчисляватъ и ще се обнародватъ имената на всички ония членове на съюза и абонати на съюзиятъ мелничарски органъ, които не запалятъ членскитѣ си взноски и абонаментитѣ си за вестника.

И тукъ пакъ повтаряме: жално е, прескърѣно е, но е фактъ, че въ тона съсловие, въ тая, инакъ възможна среда, се намиратъ и такива, които не дръжатъ смѣтка нито за моралитѣ си интереси, нито за честта си, нито за престижа си като стопански дейци!

Чуждитѣ търговски камари въ Цариградъ.

Прави впечатление енергичното и безстрашно действовање — което, въ нѣкои случаи влиза развѣрватъ и характерътъ на бруталността — отъ страна на турската властъ даже и тогава, когато тия действия засѣгатъ интереситѣ и правата на най голѣмитѣ фактори въ свѣтовната политика и въ уредбата на свѣтовнитѣ сѣдбини.

Пресиятъ случай е тоя по закриването на чуждитѣ търговски камари въ Цариградъ. Решението бѣ взето въ Ангора и властитѣ въ Цариградъ незабавно го изпѣлиха; закриха всички чуждестранни търговски камари. Подобно нѣщо можеше да става въ Турция и въ предшнитѣ врѣмена, но ако бѣше случая да се предприеме къмъ нѣкои по-слаба отъ нея държава. Сега то се извършва не само противъ по-силнитѣ отъ нея, а и най-силнитѣ въ свѣта. И извършва се съ една решителна дървоетъ, съ дървоетъ, която очудна смѣта, която налива нѣкакъ си и отъ рамкитѣ на лоялността, която болезнено боде и провокира и най-силнитѣ държави въ свѣта.

Но политиката, споредъ случитѣ, бива ледена, а бина и възпламенителна — нѣкога невъзмутимо понася всичкитѣ държавски провокации, а нѣкога пламава при най невинна обноска отъ противника. Обаче, съ всичко това, едно е врѣното, че политиката има единъ го-

лѣмъ тефтеръ, въ който хронологично се отбѣлѣватъ редовно всички прѣгрѣшения и протекети, които, когато дойде вдоведенъ, се слагатъ на масата и прѣгрѣшилитѣ се викатъ да даватъ отговоръ и . . . скѣпо напѣчатъ.

Не знаемъ многото държавски предвизиквания, които често прави обновена Турция, какъ ще бждеатъ такувани единъ денъ при отплатата отъ предвизикванитѣ велики държави, но у насъ се намаратъ хора, които сѣ въ възхищение и отъ това дървеско дѣло на турскитѣ власти — отъ закриването на чуждитѣ търговски камари и едва ли не преиоржчватъ и на нашитѣ власти така да постъпватъ и на правителствата ни така дървеско да рѣшаватъ въпроситѣ, които ни тежатъ. Но намъ се струва, че турската нова дипломация съ тояначитѣ на действие, съ това опасно парадиране съ своята пвузвнностъ и непобедимостъ ще се натъкне на крътосания огънь на силитѣ, които дравни и много скѣпо ще плати за това си безумие. Не сѣ французитѣ, италианцитѣ, а особено англичанитѣ, които много лесно пропѣватъ на ония, които уверяватъ интереситѣ имъ и които ги провокиратъ.

И въ тоя случай, т. е. случая по закриването на всички търговски чуждестранни камари въ Турция, у наснатитѣ държави бѣ предвизикано голѣмо недоволение, но незадоволението особено силно бѣ предвизикано въ Англия. Английскитѣ вестници изнесѣха историята на английската търговска камара въ Турция, изтъкваха голѣмитѣ услуги направени на турската търговия и сматряха на тоя актъ като погазване правилата на международната куртоавия. Вестничитѣ писаха, че тоя решение е насочено противъ чуждото мореплаване, особено пъкъ противъ английското, италианското и грѣцкото мореплаване. Тая мѣрка на ангорското правителство е противна на духътъ и смисъла на Лованския договоръ, фатална е последицата отъ индиферентността, която показва великитѣ сили и Съвета на Лигата на Народитѣ въ въпроса за повредитѣ на договора отъ страна на Турция за свободата на морекитѣ връзки. Въ сѣщиятъ тонъ писаха италианскитѣ и грѣцки вѣстници. Защото въ въпроса сѣ засѣгнати интереситѣ почти на всички европейски държави, а и на Америка, логично бѣше да се очаква една обща акция на заинтересованитѣ. Особено важно е гледичето на „Popolo d'Italia“, който печата една телеграма отъ Цариградъ, гласяща: „Въ връзка съ решението на ангорското правителство, представителитѣ на френската, английската и американската търговски камари въ Цариградъ, направиха демаршъ до ангорското министерство на търговията, но безуспѣшно. Вѣрва се, че дипломатическитѣ представители ще направятъ колективни постѣпки“. Вестникитѣ, обаче, не предвижда успѣхъ, и отъ проститѣ дипломатически постѣпки и поставя въпроса на: или, или. . .

Разумѣва се, че така поставенъ въпроса отъ „P. d'Italia“, вследствие сплетнитѣ въ Далечния Истокъ, не отговаря на момента за разрешението му съ оржквето на ияжежа се чувствувана и, навѣрно, Турция, даже при по далечно бждеще, ще се държи отговорна.

донесѣха новината, че Турция отстъпила предъ колективнитѣ постѣпки на държавитѣ за въстановяването на закрититѣ търговски камари, че камаритѣ сѣ вече напиво открити и продаждаватъ да функциониратъ, т. е. че Турция е съзнала, че срещу рѣженъ не се рита.

Убедени сме, че и демонстративнитѣ ереѣти между г. г. Чичерина и Теофикъ Ружди-бей, които иматъ за целъ да плашатъ ония, които не се пащатъ, все така ще се испарятъ, както се испари турската дървоетъ и по закриването на камаритѣ. Вѣрваме, че въ най-скоро врѣме ще четемъ напленения, че ереца е актъ на най обикновенно съседска куртуавия и че въ нея нищо страшно, нищо онасно не се крие.

Икономическото положение на Европа.

Прочутия икономистъ и професоръ въ Сорбоната Blondelle е държалъ една популярна лекция за икономическото положение на Европа. Съ голѣми документации, съ и въ врѣдно грижливто избрани духовитѣ анекдоти той расправя за следвоенната икономическа криза, която е дошла като сетниа отъ войната и отъ новитѣ политически граници. Лектора е въ основанията си консервативенъ. На нещата гледа съ голѣмъ песимизмъ. Манифестъ на банкеритѣ, въ който се проповеда прѣмахването на тарифнитѣ граници, той го сматра като безплодна утопия, която би отишла въ смѣтка на банкеритѣ, обаче не и на народитѣ. Същотѣй и идеята на графъ Sodenhove Kalerda за изработката на едно единчко европейско съствяване и за прокарването на тѣй нареченитѣ „невидими граници“, които да заменятъ днешната система на щетнитѣ политически граници, лектора я смѣта за утопия къмъ сегашното състояние на духоветѣ. Той не вижда въ новитѣ следвоенни идеи (икономическа конференция, Общество на Народитѣ, манифести на европескитѣ банкери; идеи на Паневропа) истинскитѣ лѣвъ за икономическата болестъ на Европа. Европа подиръ войната, както мисли той, е отишла въ икономическо отношение съ 50 години навадъ. Особено щетно е, че апетититѣ на всички обществени класи следъ войната сѣ станали голѣми, а запованията, съ които тѣ уждватъ държавитѣ, сѣ прекалено увеличени. Единъ е изхода: цестелността, ограничението на разходитѣ и скромността въ всички потреби.

Искананата мисълъ на г. Blondelle, че въ цестелността е изходъ се потвърждава на дѣло въ Франция.

Не е неизвестно на нашитѣ читатели тежко заплашеното финансово положение на Франция преди нѣколко мѣсеца, положение, което безрезултатно смѣни нѣколко французски правителства, защото не сполучиха ни съ едно отъ избранитѣ си средства да спрѣтъ катастрофалното спадане на франка и да излѣкуватъ тежко заболѣлитѣ си финансии. Не е неизвестно сѣщо, че следъ тия падания и смѣнявания на еренскитѣ правителства, намѣри се — въ лицето на г. Поанкаре — оная желѣвна рѣжа, която спави Франция отъ немпуемия фалитъ. Г нъ Поанкаре дойде на властъ съ паролата: цестелност и дотури! Когато той пое властѣта английската лира се котираше срещу 248 франка, сега се котира по долу отъ 150 фр. Моргановиятъ фондъ за опаването на франка, въ рамѣръ на 100 милиона долара,

беше израсходен, а сега правителството пак го реконструира. Влоговетъ: на чуждите фабрики при „Banque de France“ доста са задръжани, данъците са по-точно изплащатъ. Всичко това, благодарение на строгата нестелност и доверие!

На „Търговско-Промислен Гласъ“.

Въ този вестникъ се публикува почти във всеки брой следното обявление:

„Четете и разпространявайте нашия единствен защитникъ в „Търговско Промислен Гласъ“.

Не знаемъ въ що се състои „единствената“ монополизирана защита на този вестникъ къмъ търговците, но намъ се вижда и твърде егостично, и твърде предвзвикателно това манифестиране на прераренето, съ което се отнася той къмъ другите, дължащи съществуването си на частната инициатива, вестници отъ този родъ. Може би автора на обявлението, или ония, който го е инспириралъ, взира нѣкои провинени предъ съюза вестници, дължащи съществуването си на частната инициатива. Но заради сухото бива ли да гори и суровото? И друго. Защо „Т. Пр. Гласъ“ нѣма куражъ да назове по името вестника, та подвежа подъ общъ анализъ всички, безъ изключение, като чужди на търговците и като такива, които не защитаватъ тѣхните интереси?

А ая ли „Т. Пр. Гласъ“, пъкъ какъ мислимъ ние за себе си? Ако не знае той и ония, които въ неговата редакция намѣриха готова трапеца да седнатъ и да се хранятъ, ние не само имаме желанието, но имаме и смелостта да въз го кажемъ. А това, което ще имъ кажемъ ние, не се съмняваме, че ще го потвърдятъ и г. П. Бълковъ, и г. Ст. Караджовъ, и г. Пиневъ (Ст.), и г. П. Батоловъ, и г. Дръ Ил. Златаровъ, и г. Г. Т. Плевъ, пъкъ и всички отъ най-старитѣ борци и дѣйци около съюза. Тѣ — безъ усомнено сме увѣрени въ това — ще кажатъ, че по рано в „Търговски Фаръ“, а по-късно замѣстения го в „Търговско-Пром. Защита“, като единственъ защитникъ на търговците интереси, а днесъ, при съществуването на съюзнъ търговскъ вестникъ, не е преставалъ да бѣде все такъвъ защитникъ, както и преди 5, преди 10 и преди 15 години, когато и идея за търговски съюзъ не съществуваше. Не се съмняваме, че ще кажатъ още и това: че ако съществува днесъ съюзъ търговски и а. „Търговско-Промислен Гласъ“, ако не повече, поне се 50% това се дължи на постояннитѣ проповеди на „Т. Фаръ“ и на „Т. Пр. Защита“ за търговско съюзяване, за организиране защитата на търговскитѣ интереси.

Ако нѣма никакво превеличаво въ до тукъ казаното; ако то е една достовѣрна истина, чудно ни е: младитѣ стърапесници около редакцията на в. „Т. Пр. Гласъ“, като едатъ отъ хлѣба на „Т. П. З.“ какъ си позволяватъ да се отнасятъ така безцеремонно и къмъ насъ? Чудно ни е и за това, че ние и чрезъ вестника си предпредихме писачитѣ на обявлението, и лично — лице съ лице — ги поканихме да не си служатъ съ тия средства за борба или омаловажаване ползата и нуждата на никой вестникъ отъ този типъ, защото, ама се, че всѣки вестникъ, който борави въ това поле, старее се да е защитникъ на търговскитѣ интереси, но може и

треба да се атакува само ония отъ тѣхъ, който върши нѣщо осъдително, както бѣше случая съ „Софийскы Търговски вестникъ“. Въ този случай и ние бѣхме на страната на „Т. Пр. Гласъ“.

И сетне, тия приходи на вестници, като „Т. Пр. Гл.“ за тѣмняватъ тѣхното добро име — тѣ сѣ входи дѣтиски и не на сериозни хора и сериозни проповедници на търговското слово.

Сушата.

Въ миналия брой, при отчетитѣ си за положението на стоковата борса и на паящата, въобще, мимоходомъ споменахме за сушата, която много основателно дава страхове въ стопанскитѣ среди и въ търговцитѣ. Дъждъ, не е имало, може да се рече, отъ преди 6 мѣсеца и повече. Посѣването на нивитѣ не е свършено и до сега, което въ съвършено сухитѣ бразди на оранта не даватъ сигурна надежда, че ще се оплодятъ, и да може да се очаква една предстоища реколта. Бевлажната вама не действуватъ върху върхото, да се оживотворятъ и да провабятъ.

За това състояние на посѣвитѣ ето що четемъ въ в. „Ески Джумайски Вестникъ“: „Селнитѣ въ околнота се оплакватъ отъ лошата мъгла, която е подмамала съ своята утринна влага житнитѣ върви, а съ това е помагала при тая суша, да се насушатъ цѣлитѣ посѣви, тъй като нѣма влага, която да подхрани вече поникналото върно“.

Селнитѣ се оплакватъ още бевъ съзлив, а България ще има да плаче съ съзлив, ако се излѣе. Божието наказание на главата ѝ и още повече, ако това Божие наказание я заваря несприготвена да посрещне бедствието запасена съ храни за изхранването на населението.

Повсягледна нужда се налага правителството да въложи върху агрономитѣ да събератъ и дадатъ всички необходими сведения върху сегашното състояние на извършенитѣ работи по засѣването на хранитѣ, върху вървежа на посѣвитѣ, върху предполагаемото развитие на посѣвитѣ и върху мѣрнитѣ, които следва да се взематъ за да не налетятъ страната на гладъ — като се ограничи вънос на храни, ако такава една мѣрка ще трябва да се наложи.

Въ миналия брой казахме, че държавата трябва да закупи около 500, а даже и 1000 вагона жито и да го резервира за изхранване на населението, ако стане нужда. Това същото повторяме и сега.

И нека се знае, че не сме само ние, които се страхуваме отъ сушата; не сѣ и само търговцитѣ обладани отъ този страхъ — страхътъ е общъ и въ селското население.

Бъвание за стопанското общоевропейско положение.

— Ние до сега, казва френски министъръ на външнитѣ работи, имаме една военна конференция за мира. Мисля, конференцията въ Версайл. Имаме и една конференция политическа въ мирътъ. Тя бѣше въ Локарно. Сега ни е потребна една финансова конференция за мирътъ за да се постави върху него френскиятъ франкъ. Огнено падането на франкътъ, той каза: — Най-главната причина (за падането на франка) е тая: въ светътъ владѣе миръ само въ военната смисълъ на думата. Между това, въ светътъ още

не е настъпилъ миръ за стопанството. Съ огледъ къмъ финанситѣ, светътъ се намира още въ война. Френскитѣ неприятели, външни и вътрешни, се борятъ противъ франкътъ.

Само въ помощта на една международна конференция, на която би съдействували всички народи, ще се намѣри начина и средството да се стабилизира въсѣкиятъ валути, и да се защити стопанската обнова на светътъ.

Решението на всѣкитѣ европейски проблеми — австрийската, подунавската, германската, французската и съюзнишката — не може да се постигне до като не се свика, най-малко, поне една европейска конференция, която ще тргне рѣка подъ рѣка съ Лигата на Народитѣ и съ Съединитѣ Американски Щати. Това е ключътъ за обеспечението на мирътъ въ Европа и благосъстоянието на светътъ.

Това говори министъръ на побдителката Франция, която съ катастрофата на нейна франкъ доиспирва горчината чапа на световното стопанско разрушение отъ войната на безумието, което бѣ обвело цѣлъ светъ.

Ние, победенитѣ и бесславнитѣ, които не можемъ да говоримъ и да действваме нито съ тонътъ, нито съ жестътъ на бившия президента на велика Франция, дължимъ къмъ себе си едно: да бѣдемъ мъдри и търпеливи въ съдбата си и трудолюбиви творци на бденината си въ сега пакъ въ подеманитѣ тѣтнежъ на орджията на стопанската война на аранжирани на силитѣ и алианситѣ имъ. Дължимъ сме по съветитѣ и методитѣ на сѣщия тог бившъ президентъ да бѣдемъ работливи и нестелни за да излѣземъ победители въ войната, която се води за стопански завоевания, въ войната, въ която всѣки се стреми да отнеме хлѣба на другото.

РАЗНИ ВЕСТИ.

Концентрацията на чехословашиката пивоварна индустрия

Въ последно врѣме въ чехословашиката индустрия се очертава ясно желанието за концентрация и то по такавъ начинъ, че едритѣ добре проспериращи пивовари да се фузиониратъ (слѣятъ) съ малкитѣ пивовари и да превзематъ тѣхното производство. Така „Гражданската пивоварна“ миналата година купи задругарската пивоварна „Prigot“ въ Пилзенъ, пивоварната въ Брвеница, пивоварната въ Блювица и цовнатата Шварценбергска пивоварна въ Витингау и двѣтѣ малки пивоварни въ Нова Храдъ. Шварценбергска пивоварна въ Витингау превзе сама производството на купенитѣ пивоварни и произведатъ прець сѣщата година въ Витингау около 52,000 хкта. пиво.

Нуждата отъ повишаване производството на жѣлзото.

Понеже е констатирано, че търсенето (непрекъснато) на жѣлзото е голѣмо, международни картелъ реши за текущето тримѣсечие производството да се уголѣми отъ 27,287,000 на 29,287,000 тона. Това количество ще се разпредѣли за произвеждане така по тонове: Германия 12 милиона 644 хиляди, Франция 9,132,000, Белгия 3,885,000, Люксембургъ 2,431,000 и Саарска долина 698,000 тона.

По картела на алюминума.

Вечъ отъ известно врѣме между френскитѣ, белгийскитѣ и германскитѣ производители на алюминумъ се водятъ преговори и се правятъ опити за

картелиране, но не сѣ могли да дойдатъ до никакво решение.

Първата експанзива на шведскитѣ кибритенъ картелъ.

Шведскиятъ кибритенъ картелъ, който е познатъ по своитѣ безогледни конкурентни методи, въ скоро врѣме ще появи акционерния си основенъ капиталъ съ 2 1/2 мил. долара. Съ това собствениятъ средства на трѣста ще се уголѣмятъ на 900 милиона шведски корони (31 милиарда и 860 милиона лева). Гръцкото правителство неотдавна отстъпи на тоя трѣстъ монопола на кибрита за 28 години. На него, отстъпи кибритния аранжманъ и португалското правителство. Трѣста въ последно врѣме откупи три кибритни фабрики въ Португалия.

Япония и стоманенъ трѣстъ.

Въ скоро врѣме Германия ще бѣде посетена отъ една делегация на едритѣ японски индустриалци и фабриканти на стомана. Цѣлта на това посещение е проучване положението на съвѣденитѣ основи на международния стоманенъ трѣстъ. Японското правителство намерява да повиситѣ вноснитѣ такси за стоманата.

Загубитѣ отъ английската стачка.

Английската стачка на въглищнитѣ работници за досегашнитѣ 6 мѣсеца костува на държавата 120 милиона англ. лири споредъ пресметането на експертитѣ въжгове. По лордъ Birchsad въ една своя речъ е казалъ, че щетата въ действителностъ надминава 260 милиона англ. лири.

Световното тържище на памука.

Така година Америка има една извъредно голѣма продукция отъ памукъ. Рекордно плодородие предвизика спадането и неориентироваността на тържището. Търговията съ памукъ отъ това врѣме трѣгна твърде слабо, защото се изобщо очакваше, че ценитѣ на суровитѣ памукъ ще поваяватъ сѣщо и върху ценитѣ на фабрикатитѣ. Противно, общото очакване не се изпълни. Индустрията запази старитѣ цени на фабрикатитѣ, защото още по врѣмето на търговската и производствена криза надъ тѣхъ и бевъ това ти бе направилъ отбавъ такавъ, какъвто ѝ бѣ възможно да направи въ интересъ на рентабилността на своитѣ предприятия, следъ като, вследствие изостаналитѣ голѣми поржжи презъ времето на кризата, бѣха паднали подъ господствуващитѣ цени. За готовитѣ производства отъ памукъ, следователно, не може сега да се нито помисли за поестниване.

Ценитѣ на памука ще се стабилизира на една постоянна висота, колкото по-скоро се означатъ секретитѣ на всѣки реколтни резултати. Отъ извъредно значение за височината на ценитѣ, като се знае американската акция, е да се извематъ 4 милиона бали отъ тазигодшната реколта отъ извара. Специалиститѣ подържатъ, че тая акция ще има успѣхъ, ако не се усмѣли на това, щото продукцията на памука да се ограничи на втората година, тъй като въ случая благоприятното лѣто въ год. 1927, ще остане замислената акция бевъ истински успѣхъ.

Отъ становището на държавитѣ, които внасятъ и обработватъ памукъ се сѣди, че тѣ желаятъ да останатъ безуспѣшни настояванията на производителитѣ за задръжането на ценитѣ на една примѣрна ви-

сочина. Цената на памука въ сега, спрямо ценитѣ въ 1925 год. спаднаха приблизително съ 40% и то тѣмко само въ последнитѣ три мѣсеца съ 3 1/2%. Съ това тѣ вече спаднаха подъ предвоенитѣ цени.

Ценитѣ на фабрикатитѣ и полуфабрикатитѣ отъ памука тендираха въ последно врѣме, въпреки настояването на индустрията, къмъ спадане, но все пакъ не въ размѣритѣ на снижаването на ценитѣ на суровия памукъ. Напротивъ, едрата търговия вве предвидъ ценитѣ на суровия памукъ и въ голѣмъ размѣръ ожини работата.

Световниятъ житни тържища.

Американското тържище на пшеницата презъ изтеклата седмица бѣше колебливо. Борсата продължи подъ силнитѣ влияния на спекулацията. Въ началото на седмицата тенденцията бѣше твърда, на края обаче ослабна. Равнесъзъ се известия, че посѣвитѣ въ Аржентина сѣ пострадали.

Въ европейскитѣ тържища, напротивъ, тенденцията презъ цѣлата седмица бѣше твърда. Като голѣмъ купувачъ се явява Англия и то за стока, която ще трѣбва да се достави отъ най-близкитѣ термини. Изглежда, че въ Англия децаритѣ на пшеницата сѣ намалели до минимумъ, за това тоя артикулъ се търси настоятелно. А това е въротно, защото отъ като морскитѣ фрахтове много цокълнаха, вносителитѣ на жито се въздържаха отъ да работятъ, смѣтайки, че стачката на рударскитѣ работници скоро ще се прекрати и че ценитѣ на морскитѣ фрахтове ще паднатъ и тогава ще иматъ въ страната си поестива пшеница. Но слабитѣ изгледи за прекратяване на стачката отъ една страна и намаленитѣ количества на пшеницата въ страната за да може да удовлетвори консумацията, това, именно, вастави вносителитѣ да поднатъ много силно да вѣдсятъ.

Точно на 12 и 13 того въ Чикаго пшеницата малко поспадна, сѣдейки по официалнитѣ известия отъ Канада. Врѣмето се е подобрило. Експортта се продължава. Слуховетѣ за ликвидацията на английската рударска стачка, внесѣха необикновено оживление въ всѣки стопански, особено експортерскитѣ въжгове, защото и въ канадскитѣ складове бѣ настѣпила лѣтна congestия.

Въ централна Европа, сѣщо тъй, тенденцията е твърда. Тамъ, пъкъ, вносителитѣ се побобиха, че следъ приближаването на мѣсець декември, могатъ лесно да настѣпятъ дни на раввалието на врѣмето и Дунава да се замрази, или да прекъсне плаването, за това надпреварватъ се да купуватъ стока при сегашнитѣ цени, за да не я купуватъ по-късно на много скъпи цени. Поради това въ Виена, Пецъ и Братислава тенденцията бѣше потвърда отъ по-миналата седмица.

Кукуруза въ Америка бѣше твърда, а сѣщо тъй и въ Европа. Търси го най-много България. Плаща се по 1.12—1.13 чех. кр. За сушенъ кукурузъ интересуването е голѣмо.

Монополъ на житото въ Австрия.

Отъ Виена се получиха сведения, че австрийскитѣ мишистари на земледѣлництвото се възрали отъ Швейцария, кадето е шудиралъ швейцарскиятъ монополъ на житото. Той е обвиненъ на правителството обширни сведения, отъ които се вижда, че Швейцария се намира при друго положение и че монопола ней не ѝ е доприносилъ никакви добри резултати.

ти. Австрия, следователно, не желее да изпадне въ същото положение. Съ свободната продукция и търговия, Австрия повече ще равнее своето земледълческо производство, за това предложението за монополъ се захвърля въ архивата.

Австрийските аграрни кръгове използват този моментъ на отказване отъ монопола и искатъ въвеждането на постолини мита върху житото, намѣсто джакитѣ се.

Въ чуждитѣ пазари ценитѣ сж:

(Стойностъ за 100 кгр.)

ЧИКАГО.

Пшеница (ts 135) — лв. 670 10
Кукурузъ „ 77 — „ 421 40

ВИЕНА

Пшеница шил. 42 — лв. 823 20
Кукурузъ „ 24 75 — „ 485 10

СЪРБИЯ

Пшеница динара
267 50 = лева 655 38
Кукурузъ динара
157 50 = лева 385 88

Варненска стокова борса

19 ноември 1926 год.

Стойностъ за 100 кгр.

Спадането на ценитѣ въ джакитѣ световни тържища не повлия на нашата борса — ценитѣ почти до 15 тога бѣха поддържани. Едно видимо въвеждане въ покупките се забелява и то по причина на мжчнотитѣ, създадени отъ трудното взбрахтуване на параходи. Предлаганията на вимницата бѣха слаби, защото пристиганията бѣха слаби. На тия слаби пристигания, може да се рече, и единственитѣ купувачи бѣха, съ малки включения, мелницитѣ. По силни пристигания имаше на кукурузъ.

Въ тая седмица останаха продажби:

На 15 ноември — кукурузъ 22 вагона, по 385—415 лева; бобъ 3 вагона, по 477 50 до 502 50 лева; ечмикъ 1 вагонъ, по 425 лева. Вимницата 27 вагона тоя денъ не се продаде, понеже купувачитѣ биеха цената й съ 40—50 лева по долу. Не се продадѣха сжщо 8 вагона бобъ и 22 вагона кукурузъ.

На 16 ноември — вимница 9 вагона, по 645—735 лева; кукурузъ 21 вагона, по 342 50 до 410 лева; бобъ 3 вагона, по 447 50—492 50 лева; ечмикъ 1 вагонъ, по 420 лева; ржжъ 1 вагонъ, по 510 лева. Днесъ за вимницата имаше спадане 20 лева, въ сравнение съ 12 тога. Ечмикъ 5 вагона останаха непродадени, понеже плащаха по 420 лева.

На 17 ноември — вимница 3 вагона, по 650—655 лева; кукурузъ 15 вагона, бѣлъ по 395 до 410 л., жълтъ по 300—345 лева.

На 18 ноември — вимница 4 вагона, по 670—750 лева; кукурузъ 5 вагона, бѣлъ по 380 до 425 л., жълтъ, по 345 лева.

На 19 ноември — 1 вагонъ жълтъ кукурузъ, по 350 лева. Всички други вагони съ храни останаха непродадени, поради телеграмата отъ Марселия, гласяща: „Пазара извъредно слабъ, безъ никакви купувачи по причина на шанжа. Пристиганията слаби. Днесъ пристигнаха 7 ваг. кукурузъ, 4 в. бобъ и 2 в. вимница.

Житната търговия по Дунава.

Отъ нѣколко врѣме въ крайдунавската частъ има едно тежене за сключване едѣлки за релации за нагоре по Дунава. За надолу по-слабо е търсене, защото ценитѣ не конвенциратъ.

Житната търговия въ Бургазъ.

Известията отъ Бургазъ напълно съответстватъ съ положението въ Варна. Малко пристигания отъ вътрешността; въ-

държане отъ покупки по причина нѣмане тонажъ; едѣлки повечето, ако не и изключително за мелницитѣ.

Цени: вимница 687—735 лп. 100 кгр.

Лияцата.

Варна, 20 ноември 1926 г.

Колонията — малки едѣлки, на цени долин, при голѣма конкуренция. Търсенето бѣше повече за маслини.

Цени безъ промѣна:

Захаръ бучки гол. касп 26 50 лв., мал. касп 27 лв., пѣсакъ 25 лп.; кафе 112—114 лв.; чай 180 до 220 лв.; маслини 24—30 лв.; калай 228 л.; сини камакъ 21 75 лв.

Навлата.

Отъ Черно море за западна Европа по 23/6, или 25/6 за Англия за 1—15 декември.

Отъ Америка за Англия за 25 декември по 25 шил. или за февруари 17 шилинга.

Колонията въ странство.

Захаръта.

Тържищата сж напълно тихи и спокойни. Ценитѣ сж стабилизиращи, нѣматъ и не се очаква промѣна. Какви случаи ни промѣни ще има, за сега не може да се предвиди. Знае се за сега, че на въвеждане реколтата на цвеклото е по-малка. Въ самата Чехославия тая година се произведе съ 25% по-малко отъ миналата година. Ценитѣ въ бъдеще, главно, ще зависятъ отъ тона, какъ ще се равнее производята на трѣстиката захаръ въ Куба. Прогнозитѣ за сега не сж добри. Въ кубенскитѣ кръгове бѣше доста много бурята и въ нѣкои мѣста имаше голѣми повреди. Но не се знае още колко сж щетитѣ и какво влияние сж упражняватъ върху трѣстиковитѣ плантации въ Куба.

Кафето.

Ценитѣ непрекъснато вариратъ. Нотира се презъ седмицата за натоварване по 77—78 шил, Триестъ 82 шил, което отговаря на 91 87 лева.

Орнза.

Нотира се къмъ края на седмицата по 2 20 лирети. Индийския — по 17 шил., което отговаря на 15 45 лева.

Дървеното масло.

Безъ промѣна. Търсене слабо. Цени задържани.

Черния пиперъ.

Малко по-твърдо.

ЖЕЛЪЗОТО.

Следъ създаването на европейския картелъ за жельзото, тенденцията непрекъснато е твърда. И въ последнитѣ дни още повече се затвърди и ценитѣ се повдигнаха. Жельзото на прѣчки въ Германия се покачи на 6 англ. лири тонъ, жицата на 6 англ. лири, гурбата жельзна тенекия 5 12—5 16 6, средната 6 15—7, финната 7 англ. лири тонъ. Германската индустрия работи добре, има голѣми поржчки както отъ вътрешността, така и отъ чужбина. Въ Англия положението е още, следъ рударската стачка, доста тежко. Оуровнитѣ материалъ още е все така скъпъ, което се усили и поради носещпането на морекитѣ навла, за това се повдигнаха, именно, и ценитѣ на производствитѣта. Клевеландъ се нотира № 1 — 119 шил. Въ французското тържище нѣма голѣми промѣни, но тенденцията е твърда.

Производителитѣ на хематитѣ решиа да повишатъ ценитѣ съ 10%. Нотира се жельзо на прѣчки 900—940 фр. груба жельзна тенекия 980—1050, финна 1550—1600 франка тонъ. Въ другитѣ европейски страни положението е сжщо твърдо.

ЯЙЦАТА.

Въ нашето тържище се продаватъ I ва стока 3 50—4 лева; II ва 3 лева; III та 2 80 лева на дребно. На едро съ по 20 стот. по-долу.

Въ странство тенденция твърда. Балканска стока франко Букеш достига до 250 шв. франка сандѣка. Консервирана стока струва до 210 шв. фр. Лондонъ плаща 18 1/2 до 19 шилинга за 120 бройки. Виена плаща 200 шв. фр.

Взаимни дарения.

Въ миналия брой съобщихме за състоялото се на 12 т. м. обикновенно събрание на всички мѣстни членове на Варненската търговска камара. Събраниято удобри да се приеме дарѣтѣ отъ Варненската градска община, състоящъ се отъ едно прѣвно градско общинско мѣсто отъ 700 кв. метра, съедно на „ситето“ — аданието, въ което по настоящемъ се помѣщава камарата. Удобри сжщевременно и камарата отъ своя страна

да направи на общината единъ даръ отъ 700 хиляди лева.

Тия взаимни дарения иматъ за целъ: Варненската търговска камара да си построи (заедно съ стоковата борса) собствено здание върху подареното мѣсто, а общината, съ получената въ даръ сума, да построи проектираното въ морската градина „казино“.

Едновременно съ това събраниято се занима и съ въпроситѣ за единъ ипотекаренъ заемъ, предстоющъ да се сключи за постройката на камарната палата; за нима се и съ прехвърлянето на търговската академия върху държавата. Рависванията по тия два въпроса не се свързаха съ нѣкакво решение, защото тѣ се ограничиха само въ едно осведомяване отъ личнитѣ докладъ на председатели на камарата за поотжкитѣ, които е правилъ предъ респективнитѣ министри и предъ централното управление на Народната Банка.

Отъ доклада на г. председателя стана явно, че почвата за единъ 2 милионенъ заемъ срещу ипотека на камаренъ имотъ е подготвена и че пжтъ за прехвърлянето академията върху държавата, при условия да си остане тя въ Варна, е разясненъ. Доклада и направеното по тия два въпроса бѣха удобрени отъ събраниято.

Печата. А. Тодоровъ п. № 170.

МОРЕПЛАВАНЕ.

Пристигнаха:

s/s „Еслахъ“, отъ Ливерпулъ, „Марницъ Колганъ“ отъ Хамбургъ, „Жакъ Фресине“ отъ Марселия, „Сатурносъ“ отъ Амстердамъ, „Абация“ отъ Триестъ, „Алджириянъ“ отъ Ливерпулъ.

Очаква се:

s/s „Мармара“ отъ Хамбургъ, „Фаликсъ Фресине“ отъ Марселия, „Ж. Фресине“ отъ Галацъ, „Орестесъ“ отъ Ротердамъ, „Сааръ“ отъ Хамбургъ, „Диамантъ“ отъ Триестъ, „Жига Копайтичъ“ отъ Триестъ, „Мардиниянъ“ отъ Ливерпулъ.

ХРОНИКА.

Въ гр. Трънъ, въ преминала възраст, на 15 тога е починала най-популярния голѣмъ българинъ въ бившия Трънски окръгъ г-нъ Тако Г. Пѣвѣ. Като борецъ за свободи и народни правдини въ младнитѣ си въ турско врѣме и като голѣмъ родолюбецъ и безкористенъ общественикъ и политикъ следъ освобождението, тоя покойникъ се радваше на всеобщи симпатии въ всички среди, кадето е бивалъ и е работилъ. Многократно избирани за депутатъ, радваше се на всеобщо почитание въ камарата съ голѣмо влияние върху управлениитѣ кръгове. Въ старини, поради голѣмото си безкористие въ своята родолюбива и обществена дейностъ, тоя остана да живѣе съ най-оскъдни средства. За неговитѣ признати заслуги къмъ отечеството, Народното събрание бѣше му определило народна пенсия и съ нея той доживѣ последнитѣ си дни. Народниятъ представителъ и виденъ общественъ дѣецъ г-нъ Георги Т. Пѣвѣ е неговъ синъ, а секретаръ на Соц. търг. камара г. Дръ Ив. Влатаровъ е неговъ зеть. Поклониме се предъ паметта на голѣмия родолюбецъ, а на опечаленитѣ отъ тая скъпа загуба изнаваме горещи съчувствия и дълбоки съболезнования.

— 0 —

Въ Ямболската околия, по нареждане отъ земледѣлското министерство, ще се посѣятъ около 5 хиляди декара съ памучно сѣме, доставено направо отъ Египетъ. Въ Ямболъ има единъ висшъ гений, който ржководи, който насочва тоя градъ и неговата околия въ правитѣ пжтища на културата — къмъ единъ безсъщезъ културенъ

цвѣтежъ и истински напредѣкъ. Въ тоя градъ има една безценна влатна младежъ, има една просветена интелегенция, която ламти за наука и култура и, която буди съзнанието и насърчава творчеството и на по-старитѣ. Може ли да не жалее човѣкъ младежта въ цѣла България да е такава!

Българското въраходно д-во никога не е падало предъ очитѣ на гражданството така, както въ последнитѣ дни на т е ж и а т а криза на роднитѣ экспортъ на възрени храни. Факта е поразителенъ: до като можеха да се намѣрятъ параходи свободни да се взбрахтуватъ то се държеше за навла отъ паритета въ чужбина върху 12—16 шилинга за тонъ.

Щомъ като се осѣти оскъдниця отъ параходи и експортитѣ съ обрънаха къмъ него да искатъ параходи, то покачи навлото на 20—22 шилинга, ценъ, която и кождерекитѣ параходи не посменха да покочатъ. И народа смѣта това д-во за народно! И държавата го субсидира съ народни пари! Ужъ де, ще служи на народното стопанство! Вѣтърѣ!

Законъ противъ лхварството е разгледанъ на 15 тога отъ министерския съветъ и е удобренъ да се внесе въ Народно събрание. Предвидената максимална лхва е 15%. Предвиждатъ се строги наказания, на които биха взимали по висока лхва отъ законната. Сжщо предвиждатъ се наказания строги и за длъжничитѣ, които прикриватъ или отчуждаватъ безвъзмездно имотитѣ си за да лишатъ кредиторитѣ си отъ възможностъ да реализиратъ вземанията си.

За австрийски консулъ въ районитѣ русенски, варненски, търновски и шуменски е назначенъ натурализиращия русенски гражданинъ и благодетелъ г. Хуго Шоберъ.

Пръната телефонна линия Варна — София е свършена. Тя веднага сж свързаното й и като се включи къмъ старитѣ линии, ще бжде турена въ действие. Нека се надѣваме, че това не ще се забави и че ще се даде на обществото едно по-голѣмо улеснение въ телефоннитѣ съобщения. Съвършени сж сжщо прекитѣ телефонни линии София — Горна Орѣховица, София — Бургазъ и София — Хасеново. Съ право можемъ да препишемъ и за себе си ослуги за постройката на тия линии, особено за линията Варна — София. Презъ 1922 година прѣви ние издигнахме гласа си за нея и отъ тогава насамъ неопирно писахме и се борихме за нея.

Централното управление на Б. Н. банка опровергава разгласенитѣ слухове, че като се реорганизира по новия законъ, ще преустанови търговскитѣ кредитъ съвършено. Напротивъ, при новото положение кредитъ ще се стабилизира чрезъ една постепенна рационална уредба, че търговията не ще осѣти никакви затруднения въ своя вървезжъ и добро развитие.

Позволенъ е вноса на спиртъ въ Гърция подъ тривалната форма, като спирта притежава 90°, т. е. при условия да се употреби изключително за примѣсъ въ вина, предназначени за експортъ. Такъвъ спиртъ за сега се внася въ това кралство само отъ Будапеща и се плаща за него 13—14 англ. лири на тонъ сѣт Пирея.

КЕРАМИЧЕНЪ ОТДЕЛЪ
Българско-Чехско Акционерно Д-во за
Захарна индустрия — Гор. Орѣховица
ПРОИЗВЕЖДА разни видове огнеупорни двойно пресувани тухли, блокове, клонове, огнеупорно брашно.
Огнеупорността на тези изделия е изпитана въ Вишето Техническо Училище въ Прага, където се констатира, че тя е 1720° С.
КАХЛОВИ готварски печки и за отопление на стая приспособени за горене на дърва и кам. вжглища
Марсилски керемиди и машинни тухли.
Изяскайте най-изяосни оферти отъ фабриката.
Телеграфенъ адресъ: „Захарната“ Гор. Орѣховица.